

Φοῖβός μοι γενέτωρ πατήρ·
 τὸν βόσκοντα γὰρ εὐλογῶ.
 τὸ δ' ὠφέλιμον ἔμοι πατέρος ὄνομα λέγω
 Φοίβου τοῦ κατὰ ναόν.

ὦ Παιὰν ὦ Παιὰν,
 εὐαίων εὐαίων

εἴης, ὦ Λατοῦς παῖ.

ἄλλ' ἐκπαύσω γὰρ μόχθους
 δάφνας ὀλκοῖς·

χρυσέων δ' ἐκ τευχέων ῥίψω

γαίας παγὰν,
 ἂν ἀποχεύονται

Κασταλίας δῖναι,

νοτερόν ὕδωρ βάλλων,

ὄσιος ἀπ' εὐνάς ὦν.

εἴθ' οὕτως αἰεὶ Φοίβω

λατρεύων μὴ παυσαίμαν, ἢ

παυσαίμαν ἀγαθᾶ μοίρα.

ἔα ἔα.

φοιτῶσ' ἤδη λείπουσιν τε

πτανοὶ Παρνασοῦ κοίτας·

αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς

μηδ' ἐς χρυσήρεις οἴκους.

μάρψω σ' αὖ τόξοις, ὦ Ζηνὸς

κῆρυξ, ὀρνίθων γαμφηλαῖς

ἰσχὺν νικῶν.

ὅδε πρὸς θυμέλας ἄλλος ἐρέσσει

κύκνος· οὐκ ἄλλα

φοινικοφαῆ πόδα κινήσεις;

οὐδέν σ' ἂ φόρμιγξ ἂ Φοίβου

σύμμολπος τόξων ῥύσαιτ' ἂν·

πάραγε πτέρυγας·

λίμνας ἐπίβα τᾶς Δηλιάδος·

αἰμάξεις, εἰ μὴ πείσει,

τὰς καλλιφθόγγους ὠδᾶς·

ἔα ἔα.

170